

ඩබ්ලිව්.පී. විතුලි ජනුකී දිනුලා

ජපානයේ මගේ පෙර පාසල
ඩබ්ලිව්. ජී. විතුලි ජෙනුකී දිනුලාසා
2025.02.10

ISBN 978-624-208-272-1

පිදුම

මගේ ආදරණීය අම්මාට සහ අප්පච්චිට
පිළිගන්වමි..

පෙරවදන

සාහිත්‍ය දියුණුව රටක සංවර්ධනය මනින මිනුම් දණ්ඩකි. ලක් ඉතිහාසයේ කෝට්ටේ, දඹදෙණිය යුග කැපීපෙනෙන්නේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ප්‍රබෝධවත් කාල පරිච්ඡේද නිසාය. එසේ නම් මහාමායා ඉතිහාසයේ ද සාහිත්‍යමය වශයෙන් ස්වර්ණමය අවධිය මෙයයි. දැනට වසර ගණනාවක සිට අපගේ දියණියන් ග්‍රන්ථකරණය තුළින් විස්කම් පෑම එයට හේතුවයි. පාසල තුළ පොත් ලියන සංස්කෘතියක් ගොඩ නගා එය රටේම පාසල් පද්ධතියට ව්‍යාප්තකර මෙවර ගෝලීය ශිෂ්‍ය ප්‍රජාව ම ඊට සම්බන්ධ කරගැනීමට අප ගත්කතුවරියන් සමත්වීම සුවිශේෂ සිදුවීමකි.

ඉන් ඔබ්බට යමින් මෙවර පාසල් ප්‍රජාවම ආදි කතෘ, කරදන අර්ථදස්සි මාහිමිපාණන් වහන්සේට උපහාර පිණිස අතීත යතිවර ලේඛක සම්ප්‍රදාය රට තුළ යළි ගොඩනගන්නට පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය හික්ෂුන් වහන්සේලා ද ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන "හෙරණගත්කරණී" ව්‍යාපෘතිය හඳුන්වා දෙන්නට විය. මෙම ශාස්ත්‍රීය සහ ශාසනික සේවාවෙන් රටේ පාසල් අධ්‍යාපනයේ සහ පිරිවෙන් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක වෙනසක් ඇති කරන්නට නායකත්වය දීමට ලැබීම එහි විදුහල්පතිනිය වශයෙන් මා හට අභිමානයක් වන අතරම පාසලක් වශයෙන් ලබන ජයග්‍රහණයක් ද වෙයි. ජීවිතයේ මුල් අවධියේම තම සහජ කුසලතාව හඳුනා ගනිමින් ලේඛන කරණයට යොමු වීමේ ප්‍රතිඵලයක් ලෙස එළි දකින මෙම කෘතිය ඉදිරි අධ්‍යාපනය සඳහා මෙන්ම අනාගත දිවිය සඳහා අත්වැලක් වනු නො අනුමානය.

විදුහල්පතිනිය,

ශ්‍රීකලා සේනාධීර,

මහමායා බාලිකා විද්‍යාලය - මහනුවර.

අද මම මගේ පුංචි යාළුවන්ට කියන්න යන්නේ ජපානයේ මගේ පෙර පාසල ගැන..

මම ජපානට එනකොට මගේ පස් වෙනි උපන්දිනය ශ්‍රී ලංකාවේ දී සමරලයි ආවේ. ඒත් මට ජපානයේ ඉස්කෝලයකට යන්න නම් තවත් අවුරුද්දක් ජපානයේ පෙර පාසල් යන්න වෙනවා ලු. ඒ ඇයි දන්නවද? ජපානයේ එක වසරට ළමුන් ඇතුළත් කරගන්නේ එයාලගේ හයවෙනි උපන්දිනයත් සම්පූර්ණ වුණාට පස්සේ.

ඒ නිසා මට ජපානයේ හිරොශිමා වල හිමවරි කියන පෙර පාසලට (ひまわり保育園) ඇතුළත් වෙන්න සිද්ධ වුණා. ඔන්න පළවෙනිම දවසේ අම්මයි, අප්පව්ව්යි මාව පෙර පාසලට එක්කරගෙන ගියා. මට මුලින්ම හම්බවුණේ ලොකු ටීවර්. එයා නම් සැර නැති පාටයි. ඒත් එයා කතා කරන කිසිම දෙයක් මට නම් තේරුණේ නෑ. පෙර පාසලේ හැමෝම කතා කරන්නේ ජපන් භාෂාවෙන් (නිහොන්ගො ; 日本語) මුල්ම දවස නම් මට ටිකක් බයත් හිතූනා. මම ඉංග්‍රීසියෙන් කියන දේවල් තේරුම් ගන්න හිටියේ එක පොඩි ටීවර් කෙනෙක් විතරයි.

මුල්ම දවස්වල මට යාඵවො හිටියේ නෑ. මම කියන දේවල් එයාලට තේරෙන්නෙ නෑනේ. එයාලා කියන දේවල් මට තේරෙන්නෙත් නැහැ. ඒත් අපි එකට සෙල්ලම් නම් කළා. මට හැමෝම කිව්වෙ දිනුලයා වත් කියලා. ගැහැණු ළමයි හැමෝගෙම නම අගට වත් (ちやん) කියන වචනය එකතු කරලා තමයි කතා කරන්නෙ. ඒත් පිරිමි ළමයින්ට කතා කරන්නේ කුන් (くん) කියන වචනය නමේ අගට එකතු කරලා. ටීචර්ට කියන්නෙ සෙන්සෙයි (先生) කියලා.

උදේම පෙර පාසලට යනකොට හැමෝම ඔහායෝ ගොසයිමස් (おはようございます) දිනුලයා වත් කියලා කියනවා. මමත් හැමෝටම ඔහායෝ ගොසයිමස් කියල සුභ පතනවා. ඒ කියන්නේ ජපන් භාෂාවෙන් සුභ උදෑසනක් වේවා කියලා. පෙර පාසල ඇතුළට අපිට සපත්තු දාගෙන යන්න බැහැ. ඒවා අපි එළියෙන් ගලවලා පිළිවෙලකට කබඩි එකක අහුරලයි යන්න ඕනේ. අම්මලාට පෙර පාසල ඇතුළට එන්න දෙන්නෙත් නැහැනේ. මගේ බෑග් එකයි වතුර බෝතලෙයි ඇරගෙන මම ඉතින් පෙර පාසල ඇතුළට තනියම යනවා. බෑග් එහෙම හැම තැනම තියන්න දෙන්නෙත් නැහැ. ඒවා අපිට තියන්න වෙන් කරපු කබඩි එකක් තියෙනවා. ඒකේ අපිට

අදාළ කොටසේ අපේ නම ලියලා තියෙනවා. ඉතිං අපි ගෙනියන දේවල් ඒ කොටසේ විතරයි තියන්න පුළුවන්.

අපේ බඩු ටික අදාළ කොටසෙන් තියාගත්තට පස්සේ ඔන්න අපිට හම්බෙනවා සෙල්ලම් කරන්න. උදේ තේ වෙලාව වෙනකම් අපිට පුළුවන් පාසල ඇතුළෙ සෙල්ලම් කරන්න විතරයි. ඒකට අපිට තියෙනවා ජ්‍යෙෂ්ඨ චලිතේ හදපු සෙල්ලම් බඩු. ඉතිං අපි හැමෝම පුංචි යාළුවෝ ටික මේ සෙල්ලම් බඩු බෙදාගෙන සෙල්ලම් කරනවා. හරියටම කියනවනම් මේ සෙල්ලම් බඩු බෙදාගෙන සෙල්ලම් කරනවා නෙවෙයි. අපි එක එක්කෙනාගෙන් උදුරගෙන පොඩ්ඩක් රණ්ඩු කරන ගමන් තමයි ඉතින් සෙල්ලම් කරන්නේ. ඔන්න ඉතින් එතකොට පොඩ් ටීවර් කෙනෙක් ඇවිල්ල තමයි අපේ මේ පුංචි පුංචි රණ්ඩු බේරන්නේ. ඒත් අපි කවුරුත් අඩන්නේ නෑ. මුලින්ම ඒ දේවල් ගත්ත කෙනාට දෙන්න තමයි සෙන්සෙයි අපිට පුරුදු කරන්නේ. හැබැයි ඉතින් අපිටත් වඩා තවත් පුංචි නංගිලා මල්ලිලා ඉන්නවා. එයාල නම් ඉතින් සෙල්ලම් බඩු තව කාටවත් දෙන්න කැමති නෑ. වුට්ටක් දුක හිතූන ගමන් එයාලා නම් අඩන්න පටන් ගන්නවා. මට පවුත් කියලා හිතෙනවා. සෙන්සෙයිලා පස් දෙනෙක් ඉන්නවා අපි වගේ පොඩ් ළමයි 20ක් විතර බලාගන්න.

අපි ටිකක් සෙල්ලම් කලාට පස්සේ සෙන්සෙයි කෙනෙක් අපේ පැත්තට ඇවිල්ලා කියනවා කත්සුකෙනෙ කුදසායි (片付けてください) කියලා. ඒ කියන්නේ ගත්ත සෙල්ලම් බඩු ටික ආපහු පිළිවෙලකට තියන්න කියලා. ඇයි දන්නවද ටීවර් එහෙම කියන්නේ දැන් අපිට උදේ තේ බොන වෙලාව. අපි හැමෝම පෝලිමකට දුවගෙන ගිහිල්ලා අත් සෝද ගන්නවා. ඊට පස්සේ අපි යන්නේ කෑම කන කාමරයට. කාමරයේ දොර ළඟට යන කොටම හොඳ සුවඳක් එනවා. බඩගිනි වැඩි වෙනවා ඉතින්. මම නම් චුට්ටක් උදේට ගෙදරින් කාලත් යන්නේ. අපේ අම්මගෙනුයි අප්පච්චි ගෙනුයි බේරෙන්න බෑනේ කාලා ගියේ නැත්නම්. ඒ උතාට ඉතින් මම ආසම නම් පෙර පාසලේ උදේ හම්බෙන තේ (ඔවා; お茶) එක බොන්න. සමහර දවසට නම් උදේට ඔවා එක්ක බිස්කට් කිහිපයක් හරි ස්ට්‍රෝබෙරි හරි, මාමලේඩ් හරි ගාපු පාන් හම්බෙනවා. ගොඩක් වෙලාවට හම්බවෙන බිස්කට් හාල් පිටි වලින් හදපුවා.

ඔන්න ඉතිං අපි ඒවා කාලා ඊට පස්සේ යන්නේ අපි ආසම කතන්දර කියන පොඩ් සෙන්සෙයි ළඟට. අපිට කතන්දර අහන්න වෙනම තැනක් තියෙනවා. අපි දුවගෙන ගිහිල්ලා එතන ඉදගන්නවා ඔන්න සෙන්සෙයිත් එනවා ලස්සන පාට පාට රූප තියෙන කතන්දර පොතක් අරගෙන.

සෙන්සෙයි අපිට දවසකට එක කතන්දරයක් කියලා දෙනවා. මම නම් ආසම ඒ පොත්වල රූප බලන්න. ජපන් භාෂාවෙන් කතන්දරේ ලියල තිබුණට අකුරු වලට වඩා තියෙන්නේ රූප. මම ගියපු මුල්ම දවස්වල ජපන්වලින් කියන ඒ කතන්දර මට තේරුනේනේ නැහැ. එතකොට මම රූප බලලා තමයි කතන්දරේ ඉගෙන ගත්තේ. ඒත් මම දැන් ජපානට ඇවිල්ලා ගොඩක් කල් නේ. දැන් මට ජපන් භාෂාව හොඳට තේරෙනවා. ඉතින් වූටි සෙන්සෙයි කියන කතන්දර මටත් හොඳට තේරෙනවා. හරිම ලස්සනයි.

ඔන්න එක දවසක් වූටි සෙන්සෙයි මට කියලා දීපු කතන්දරයක් ඔයාලටත් කියන්නද?

දවසක්, කැලෑවේ උත්සවයක් තියෙනවා කියලා කැලේ රජතුමා සත්තු හැමෝටම ආරාධනා කලා. ඒත් පුසට අමතක වුනා කවද ද දිනය කියලා. පුසා උත්සවය තියෙන දිනය අහගන්න යාළුවෙක් හොයාගෙන යනකොට මුලින්ම හම්බවුනේ මී රාල. පුසා මීයගෙන් ඇහුවා අතේ මී රාල මට අමතකයිනේ අපේ උත්සවය කවදා ද කියලා. ඉතින් මීරාලත් විහිළුවක් කරන්න කියලා හිතලා කිව්වා, රජතුමා කිව්වේ නම් උත්සවය තියෙන්නේ හෙට රැට නෙවෙයි අනිද්දා රැට කියලා. ඔන්න ලස්සනට ලැස්ති වෙලා එන්න. මමත් මේ ඇඳුමක් ගන්න යන ගමන්. ඔන්න ඉතින් පුසාත් ලස්සනට ලැස්ති වෙලා ඇඳුමක්

එහෙම දාගෙන උත්සවයට ආවා. කෝ ඒත් කවුරුත් නෑනේ කියලා පුසා කලබල වුණා. එයා ගියා මී රාළ හම්බවෙන්න. එතකොට මෙන්න මී රාළ හොඳටම බඩ අල්ලගෙන හිනා වෙනවා. අනේ අනේ පුස් රාළ මම ඔයාට කිව්වේ බොරුවක් ඇත්තටම නම් උත්සවය තිබුණේ ඊයේ. අපි නම් රසට කාලා ආවා. ඔන්න ඉතින් පුස් රාළට කොච්චර තරහා ගියාද කියල කියනවනම් "මම ඔහේව ඉතුරු කරන්නේ නෑ. මම ඔහේව කාලා දානවා" කියලා මීයා ව අල්ලගන්න පැන්නුවා. එදා ඉදලා තමයි ඉතින් හැමදාම පුසෝ මීයෝ දැක්කහම තරහෙන් පන්නන්න. ඔන්න ඕකයි ඒ කතාව. අපිත් කවදාවත් කාටවත් බොරු කියන්න නම් හොඳ නෑ කියලා තමයි සෙන්සෙයි අපිට කියලා දුන්නේ. ඔය ඉතින් එක කතාවක් විතරයි.

උදේ කෑමට පස්සේ කතන්දරයක් කියලා දීලා ඉතින් ටීවර් අපිව සෙල්ලම් කරන්න මිදුලට යවනවා. එහෙම නැත්නම් සමහර දවසට මේ වෙලාවට අපිට හම්බෙනවා කඩදාසි, පාට පැන්සල්, පාට චෝක්, වගේ දේවල්. ඒ වෙලාවට නම් අපි හරිම ආසාවෙන් පටන් ගන්නවා එක එක කඩදාසි නිර්මාණ කරන්න. ජපන් භාෂාවෙන් ඒකට කියන්නේ ඔරිගමි (折り紙) කියලා. ඔයාලත් අහල ඇති කියලා මම හිතනවා. පාට පාට කඩදාසි එක එක හැඩයට නවලා අපිට ලස්සන කඩදාසි නිර්මාණ කරන්න පුලුවන්.

මල්, කුරුල්ලෝ, ගෙම්බෝ, නක්තල් ගස්, තොප්පි, මාලුවෝ මේ වගේ ගොඩක් දේවල් අපි යාච්චෝත් එක්ක එකතු වෙලා පෙර පාසලේදී හදනවා.

මේ මගේ නිර්මාණ.. ලස්සනයි ද?

සමහර දවසට නම් ඔරිගමී හදන්නේ නැතුව මිදුලෙ සෙල්ලම් කරන්න යනවා. සිනිදු වැලි සමතලා කරපු මිදුලක තමා අපි සෙල්ලම් කරන්නේ. ඒ දවල් කෑම වෙලාව එනකම්. අපි ආසම හැංගිමුත්තත් සෙල්ලම් කරන්න. සමහර දවසට අපි ගස්වල මල්, කොල කඩාගෙන ඇවිල්ලා ඒවගෙන් සෙල්ලම් බත් උයනවා. තව අපි ඔනිගොක්කො (鬼 ござ 才ニ ござ 才) කියලා සෙල්ලමක් කරනවා. ඒකෙදි එක්කෙනෙක් යකෙක් වෙලා

අනිත් අයව අල්ලගන්න පන්නනවා. එහෙම කවුරුහරි අල්ලගත්තහම එයාට ආපහු දුවන්න බෑ. එයා එතනම ඉන්න ඕනේ වෙන යාළුවෙක් ඇවිල්ලා යකාට හොරෙන් එක්කරගෙන යනකම්. ඊට පස්සේ ආපහු යකාට අහුවෙන්නෙ නැතුව දුවන්න තමයි තියෙන්නේ.

ඔන්න අපි ටිකක් සෙල්ලම් කර කර ඉන්නකොට ආපහු පොඩි සෙන්සෙයි කෙනෙක් ඇවිල්ලා අපිට කියනවා ඇතුලට එන්න කියලා. ඒ කියන්නෙ ඉතින් දවල් කෑමට එන්න කියලා තමයි. අපි ආපහු අත් සෝදගෙන පිරිසිදු වෙලා දවල් කෑම කන්න කෑම කාමරේට යනවා. දවල් කෑමට අපට ලැබෙන්නෙත් ජපන් කෑම වෙලක්. කියන්න අමතක වුනානේ අපිට ගෙදරින් කෑම ගෙනියන්න තහනම්. ඉතිං අපි කන්න ඕනේ ජපන් කෑම ම තමයි. අපි නම් ගෙදර දී කන්නේ බතුව එක්ක තවත් එළවළුවක්, මස්, මාළු, මැල්ලුමක් වගේ දේවල් එකට අතින් අනාගෙනනේ. ඒත් මෙහෙ නම් අතින් කෑම කන්න බෑ. අපිට දෙනවා පැන්සල් වගේ කෝටු දෙකක්. ඒකට කියන්නේ හෂි (箸) කියලා.

අපිට ගොඩක් දවසට කෑමට තියෙනවා ජපන් හාල් වලින් හදපු බත් කොප්පයක්. ඒකටම තව හම්බෙනවා වෙනම බැදපු මාළු කෑල්ලක් හරි මස් කෑල්ලක් හරි. තව එළවළු වලින් හදපු සලාදයකුත් දෙනවා. ඒකෙ තියෙන්නෙ අමු ගෝවා තීරු වලට කපලා, අමු තක්කාලි ගෙඩියක් , තව

මම නම දන්නැති කොළපාට කොළ වර්ග කීපයක් පොඩිවට කපලා ඒකෙ තියෙනවා. සමහර දවසට කොළපාට බෝංචි ඇට වර්ගයකුත් තියෙනවා. තව සුප් කෝප්පෙකුත් (මියො ශිරො; 美 汁) ලැබෙනවා. සුප් එකේ කොළ පාටට නිකන් සලාද කොළයක් වගේ ජෙලි එකක් තියෙනවා. මං ගෙදර ඇවිත් අම්මගෙන් ඇහුවා ඒ මොනවද කියලා. අම්මා කීවා ඒ මුහුදේ හැදෙන ඇල්ගී කෙනෙක් කියලා. ජපානේ අය ගොඩක් ඇල්ගී වර්ග සුප් වලට දාලා කෑමට එකතු කරගන්නවා. ඒකෙන් එයාලට ගොඩක් විටමින් වර්ග හම්බෙනවා කියලා තමයි අම්මා මට කීව්වෙ.

කෑම කන්න කලින් අපි කෑම එකට වැදලා ඉතදකීමස් (いただきます) කියනවා. ඒ කියන්නේ මහන්සිවෙලා මේ කෑම වෙල හදලා දුන්නට ස්තූතියි කියලා. ඉතින් අපි මේ කෑම කන්න පටන් ගත්තේ ලංකාවෙදී කනවා වගේ ඔක්කොම එකට අනාගෙන නෙවෙයි. බත් ටිකක් වෙනම මාළු ටිකක් වෙනම හඹි වලින් අරගෙන වෙන වෙනම කනවා. ඒ අතරට සුප් ටිකකුත් බොනවා ඉතින් මෙහෙම කෑවහම මගේ බඩ හොඳටම පිරෙනවා. ඊට පස්සේ අපිට හම්බෙනවා ආපහු ඔවා කෝප්පයක්. වතුර වලටත් වඩා ඉතින් අපිට දෙන්නේ ඔවා තමයි. අම්මා නම් කියන්නේ

ඔවා බොන නිසා අපිට හොඳට කන්න පුළුවන් වෙනවා වගේම ගොඩක් ලෙඩ වලිනුත් අපිව ආරක්ෂා වෙනවා කියලා. දවල් බත් කාලා ඉවර වුණහම අපිට හම්බෙනවා මොනවා හරි පලතුරක්. ඇපල්, දොඩම් කැල්ලක් එහෙමත් නැත්නම් කෙසෙල් ගෙඩියක් දවල් කෑමෙන් පස්සේ අතුරුපසට වරදින්නේ නෑ.

මම සහ දේකා වත් දවල් කෑම කන ගමන්..

කෑම කාලා ඉවර උනහම අපිට පුළුවන් ආපහු යාළුවොත් එක්ක සෙල්ලම් කරන්න. එහෙම නැත්නම් කතන්දර පොතක් බලන්නත් පුළුවන්. ගොඩක් වෙලාවට සෙන්සෙයි අපිව මිදුලට එක් කරගෙන යනවා. අපිට මිදුලේ තියෙනවා එළවළු පාත්ති කීපයක්. සමහර දවසට

අපි ඒකේ පැළ හිටවනවා. අපි මේ පාර නම් හිටෙව්වෙ තක්කාලි පැළ, ගර්කින් පැළ සහ බෙල් පෙපර් පැළ.

මම මේ තක්කාලි පැළයක් හිටවන ගමන්..

සමහර දවසට අපි මිදුලෙ තියෙන තණකොළ ගලවනවා. තවත් සමහර දවසට මිදුලෙ පිපිලා තියෙන ලස්සන පාට පාට මල් කඩාගෙන එනවා. ගස්වල වැටිලා තියෙන කොළ වර්ගත් ඇහිඳිනවා. ඔයාලා දන්නව නේද යාලුවනේ ජපානේ හැදෙන ලස්සනම මල මොකක්ද කියලා? ඒකට කියන්නේ සකුරා මල කියලා. මගේ පෙර පාසලෙන් සකුරා මල් ගස් තියෙනවා. අපි ඒ මල් පිපෙන කාලෙට මල් ගස් යට හැලෙන මල් පෙති එකතු කරනවා. තව දෙයක්, මේක කිව්වොත් නම් ඔයාලා වූට්ටක් බය වෙයිද දන්නෙ නෑ. අපිට මිදුලෙ සෙල්ලම් කරන්න දන්නහම මමයි, මගේ හොඳම යාළුවොයි (දේකා වත්, සම්පදා වත්, යුකී වත්, මේමි වත්, අයකො වත්) එකතුවෙලා පුංචි කොප්පයක් ඇරගෙන මිදුලට ගිහිල්ලා මිදුලේ වැටිලා තියෙන කොළ අස්සෙන් හොයාගන්නවා පුංචි සතෙක්. එයාට මෙයාලා නම් කියන්නේ දංගොමුෂි (たんごむし) කියලා. එයා ලංකාවේ කළු පාට බෝල කංකුන්ඩෙක් වගේ. ඒත් එයා එව්වරම ලොකු නෑ. ඊට වඩා ගොඩාක් පුංචියි. හරියටම කියනවනම් බෝංචි ඇටයක් විතර කළු පාට පුංචි සතෙක්. ඉතිං අපි මෙයාලව අල්ලන්නේ අපේ පුංචි අත්වලින්. එයාලා වේලිව්ව කොළ අස්සෙ හැංගිලා ඉන්නවා. රස්නෙ කාලෙට එයාල උඩට

ආවොත් වේලෙනවනේ. ඒ හින්දා තමයි ඒ කොළ අස්සෙ හැංගිලා ඉන්නේ.

අම්මෝ.. ඒයාලට ගොඩක් කකුල් තියනවා මට ගණන් කරන්නත් බැරි තරම්. එයාලා පුංචි බෝල බෝල වගේ හැදිලා රෝල් වෙනවා. එයාලා කන්නේ නම් දිරපු කොළ රොඩුලු. හැබැයි ඉතින් කුරුල්ලෙක් දැක්කොත් නම් මේ පුංචි සත්තුන්ව කාලා දානවා. අපි එයාලත් එක්ක පොඩ්ඩක් සෙල්ලම් කරලා ඉවරවෙලා ආපහු ගිහිල්ලා හිටපු තැනින්ම තියෙනවා. දන්නවද වැඩක් එයාල මගේ අතට ගත්තහම අත දිගේ එහාට මෙහාට යනකොට මට හරියට කිති කැවෙනවා. හරිම පුංචි අහිංසක සතෙක්. අපි ඉතින් මේ සත්තු අල්ලගෙන සෙන්සෙයි ළඟට අරන් ගිහිල්ලා සෙන්සෙයි ගෙන් තමයි ගොඩක් විස්තර අහගන්නේ. අපි නම් දැන් වුට්ටක්වත් එයාලට බය නෑ. ඔයාලා බයයි ද?

බලන්න කවුද මගේ අතේ ඉන්නේ කියලා..

සමහර දවසට අපි පුංචි මල් පෝච්චිවල ලස්සන මල් පිපෙන ගස්වල ඇට පැළ කරනවා. ඒවා පැළ කරලා ඕකි කුණක්තෙ (おおきくになって - ලොකු වෙන්න) කියලා පොඩි සින්දුවකුත් කියලා ඉක්මනට ලස්සන පැළයක් වෙලා මල් පිපෙන්න කියලා එනවා. ටික දවසක් යනකොට පුංචි පැළයක් ඇවිල්ලා ඒක ටික ටික ලොකු වෙනවා. අපි වතුරත් දානවා. මම මෙහෙම හදපු ලස්සන මල් පැළයක් පුංචි පෝච්චියත් එක්කම දවසක් සෙන්සෙයි මට ගෙදර ගේන්න දුන්නා. මං හරිම ආසයි පැළ හදන්න. ඉතින් මම මේ මල් පැළය අපේ ගෙදර තියෙන වැට ගාවින් හිටෙව්වා. ඔන්න ටික දවසක් යනකොට ලස්සන රෝස පාටින් මල් ගොඩාක් මේ වැලේ පිපුණා. මේ මල් වැලේ නම තමයි මෝනින් ග්ලෝරි (朝顔- Morning glory). හැමදාම උදේට මල් ගොඩක් පිපෙනවා. හැබැයි ඉතින් හවසට ඔක්කොම පර වෙලා යනවා. මං හරිම ආසාවෙන් මල් පැලේ බලා ගත්තා. දැන් එයා මට ගොඩාක් මල් ඇට දීල තියෙනවා. ඒ ටික මම තියාගෙන ඉන්නවා ඊළඟ පාර ආපහු හිටවන්න. ඔයාලත් පැළයක් හිටවලා මල් පිපෙනකම් බලන්නකෝ. ඔයාලටත් ලොකු සතුටක් දැනෙයි.

මගේ මල් පැළයේ පිපුන මලක්..

දවල් කැමෙන් පස්සේ අපි කරන ඔය පුංචි පුංචි වැඩ ඉවර ඉවරවෙලා පොඩි වෙලාවක් දෙනවනේ නිදාගන්න. මට හිතෙන්නේ නම් පැයක් විතර. අපි හැමෝටම තියෙනවා වෙන වෙනම පොඩි මෙට්ටයක්. ඒක රෝල් කරන්නත් පුළුවන්. අපි ඒවා බිම එලාගෙන පිළිවෙලකට ඒවා උඩින් ඇඳ ඇතිරිල්ලක් එළලා තවත් ඇතිරිල්ලක් පොරවගෙන නිදාගන්න යනවා. අපි නින්ද යනකම් වුට්ටක් කතා කර කර ඉන්නවා. ඊට පස්සේ දන්නෙම නැතුව නින්ද යනවා. ඔන්න ඔහොම දවල්ට වුට්ටක් නිදාගත්තහම ආයෙ ඊට නම් මට කලින් නිදාගන්න ඕන වෙන්නේ නෑ.

දවල්ට හම්බවෙන ඒ කෙටි නින්දෙන් පස්සේ පොඩි සෙත්සෙයි අපිව ආපහු ඇහැරවනවා. ඒ නම් හවස තේ එක බොන්න. එතකොට නම් ගොඩක් බඩගිනියි. ගොඩක් වෙලාවට අපිට දෙනවා කේක් කැල්ලක් එක්ක එළකිරි කෝප්පයක් (ගුණ්‍යා - 牛乳). සමහර දවසට නම් තම්බපු

බතල අලයක්. ස්ට්‍රෝබෙරි ජෑම්, ඇපල් ජෑම්, මාමලේඩ් (මේක නං හදන්නේ දොඩම් ගෙඩිය ලෙල්ලත් එක්ක අඹරලද කොහෙද) , සමහර දවසට බ්ලූ බෙරි ජෑම්, අන්නාසි ජෑම්, තවරලා පාන් පෙත්තක් හම්බ වෙනවා. ස්ට්‍රෝබෙරි ජෑම් සහ බ්ලූ බෙරි ජෑම් තමයි ඉතින් මම නම් කන්න ආසම.

හැම මාසෙම එක දවසක ඒ මාසෙ උපන්දින තියෙන යාළුවන්ගේ උපන්දිනේ අපි සමරනවා. ඒ දවසට නං හවස තේ වෙලාවට අපි උපන්දින සාදයක් තමයි දාන්නේ. උපන්දිනය තියෙන යාළුවට අපි හැමෝම ඔතංජෝහි ඔමෙදෙතෝ ගොසෑයිමස් (お誕生日おめでとう さいます ; සුභ උපන්දිනයක් වේවා) කියලා සුඛ පතනවා. එදාට අපිට විශේෂ විස් කේක් කැල්ලක් හම්බ වෙනවා තේත් එක්ක. සුභ පැතුම් පතකුත් හදලා තැගි දෙනවා. මටත් තියෙනවා එහෙම සුභ පැතුම් පතක්. ඒකනම් මම ආසාවෙන් පරිස්සම් කරගෙන ඉන්නවා. ඒක හම්බවුනේ මගේ හයවෙනි උපන්දිනේට.

දවස ගෙවෙන්නේ කොහොමද කියලවත් හිතා ගන්න බෑ. හවස තේ එක බීල ඉවර උනහම අපිට විත්‍ර අදින්න පුළුවන්. ඔයාලට පුංචි දෙයක් කියන්න ද? අපිට පෙර පාසලේ කවදාවත් අකුරු ලියන්න උගන්නන්නේ නෑ. විත්‍ර අදින්න තමයි දෙන්නේ. හැබැයි ජපන් භාෂාවෙන් ගණන්

කරන්න නම් කියලා දෙනවා. සඳුදා හවසට අපිට අනිවාර්යෙන්ම තේ බොන්න කලින් ඉංග්‍රීසි උගන්නනවා. ඒත් අපිට ඉංග්‍රීසි ලියන්න දෙන්නේ නෑ. කතා කරන්න විතරයි උගන්නන්නේ. අඟහරුවාදට සංගීත භාන්ඩයක් වාදනය කරන්නත් කියලා දෙනවා. සිංදු කියන්නත් කියලා දෙනවා. මම ඉගෙන ගත්ත ජපන් සිංදුවක් ඔයාලටත් මම කියලා දෙන්නම්කෝ.

"කොච්චි කොච්චි කච්චිං ඔතෝකෙයි සං
කොච්චි කොච්චි කච්චිං උගොයිතෙරු
කෝදෝ මෝ තෝ හාරි තො
ඕ තො නා තෝ හාරි තො
කොන්නිච්චා සයෝනරා...
කොච්චි කොච්චි කච්චිං සයෝනරා...
කොච්චි කොච්චි කච්චිං ඔතෝකෙයි සං
කොච්චි කොච්චි කච්චිං උගොයිතෙරු
කෝදෝ මෝ ගා පෝකෝරි
ඕතෝ තෝ ගා පෝකෝරි
කොන්නිච්චා සයෝනරා...
කොච්චි කොච්චි කච්චිං සයෝනරා..."

ඔන්න ඉතින් හවසට සෙල්ලම් කරලා, විත්තු ඇඳලා, පාට කරලා ඉවර වෙනකොට අම්මයි, අප්පව්වයි එනවා මාව ගෙදර එක් කරගෙන යන්න. මගේ යාළුවො හැමෝටමයි සෙන්සෙයිටයි සයෝනරා (さよなら) කියලා අම්මයි, අප්පව්වයි එක්ක ගෙදර එනවා. හැමදාමත් උදේම මම කැමතිම ඇඳුමක් ඇඳගෙන පෙර පාසලට එන්නේ හරිම කැමැත්තෙන්. මට ඇතිවෙනකම් සෙල්ලම් කරන්නත් පුළුවන්. රස කෑම කන්නත් පුළුවන්. කතන්දර අහන්නත් පුළුවන්. යාළුවොත් එක්ක ගෙවෙන මේ කාලයට මම හරිම ආසයි.

ඔන්න යාළුවනේ ඔහොම තමයි ජපානයේ මගේ පෙර පාසලේදී මගේ දවස ගෙවෙන්නේ.

තව ගොඩක් දේවල් තියෙනවා ඔයාලට කියන්න.

වැහි කලා දාගෙන වැස්සට තෙමෙන්න ගියපු විදිහ, ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේ දී පිහිනුම් ක්‍රීඩා කරපු විදිහ, පෙර පාසලේ ක්‍රීඩා උත්සවය, පෙර පාසලේ දවල් කෑම වේල අපි අතින්ම හදපු දවස, නත්තල් දිනය සමරපු විදිහ. ම... ගින්නක් ඇති වුණොත් එහෙමත් නැත්නම් භූමි කම්පාවක් ඇති උනොත් ඒවගෙන් බේරෙන්නේ කොහොමද කියලා අපිට පුහුණුවක් ලබාදෙන්නෙ කොහොමද කියලා කියන්නත් තියෙනවා. ජපානයේ පෙරපාසලෙන් ලැබුණු රසවත්

මතක අනිවාර්යෙන්ම ඔයාලත් එක්ක බෙදා ගන්නමි.
ඉතින් එතකත් සියලු දෙනාටම සයෝනරා (さよなら).

මේ සකුරා මල්.... ඇත්තටම ලස්සනයි නේද?

පසුවදන

රටේ අනාගත සංවර්ධනයට ඉවහල්වන සාහිත්‍යය ප්‍රබෝධයත් අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක දියුණුවත් සාහිත්‍ය නිර්මාණකරණය විභවතා කොටගත් අනාගත පරපුරේ හැකියාවන් ඔප්නැංවීම සහ එළිදැක්වීමට වේදිකාවක් ගොඩ නැගීම වැනි බහුවිධ පරමාර්ථ ඇතිව 2014 වසරේ පටන් මාගේ සංකල්පයකට අනුව ක්‍රියාත්මක පාසල්

දරුවන් ග්‍රන්ථකරණයට යොමුකරන ක්‍රියාමූලික පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතිය යටතේ මේ වන විට ලේඛක අංකුර හැට දහසකට වැඩි ප්‍රමාණයක් දේශීය සාහිත්‍ය කෙතේ රෝපණය කිරීමට ලැබීම අප ලැබූ භාග්‍යයකි. එම බීජ දළුලා වැඩෙන්නට අවැසි සරු පසක් සැකසීම සමාජ වගකීමයි. පාසලක් මුල් වීමෙන් අධ්‍යාපනයේ ඵලදායිතාවය වෙනුවෙන් වසර ගණනාවක් අඛණ්ඩව පාසල් කලාප, පළාත්, ජාතික සහ ජාත්‍යන්තර තලය දක්වා ක්‍රියාත්මක කර ඇති මෑත ඉතිහාසයේ එකම ව්‍යාපෘතිය මෙයයි. මෙවර ඒ සඳහා පිරිවෙන් ශිෂ්‍ය හිඤ්ඤන් වහන්සේලාද සම්බන්ධ කර ගැනීම විශේෂත්වයකි. මෙහිදී මහාමායා බාලිකා විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිතුමිය, දියණියන්, ගුරුභවතුන්, දෙමාපියන් සහ ආදි ශිෂ්‍යාවන් දැක්වූ කැප කිරීමට ජාතියේ ප්‍රණාමය හිමි විය යුතුය.

මුද්‍රිත පොත තවමත් අපේ අධ්‍යාපනයේ ප්‍රධාන මෙවලමයි. පොතකින් දරුවෙකුට ලැබෙන ආස්වාදය අන් කිසිවකින් ලබාදිය නොහැකිය. මානව දැනුම ගබඩා කර තැබීමට විවිධ විද්‍යුත් උපාංග භාවිතයට එක්වීමත් සමඟ දරුවන් එයින් දුරස්ථව අධ්‍යාපනයේ ගුණාත්මක බවට අනර්ථකාරී මෙන්ම සමාජය තුළ විවිධ ගැටලු ප්‍රශ්න නිර්මාණය වීමට හේතු වී ඇති බව පර්යේෂණාත්මකව සනාථ වෙයි. මෙයට පිළියම් වශයෙන් ක්‍රියාත්මක මෙම ව්‍යාපෘතියෙන් වසර ගණනාවක් මුද්‍රිත පොත් රචනා කර ඩිජිටල් තාක්ෂණ යුගයේ ස්මාර්ට් බාල පරම්පරාව නූතන තාක්ෂණය සමඟ ගලපමින් දැනට වසර දෙකක සිට රටේම පාසල් දරුවන් සමඟ එක්ව විද්‍යුත් කෘති රචනා කරයි. තම නිර්මාණ ජාත්‍යන්තර පාඨකයන් වෙත ගෙනයාමට මහාමායා බාලිකාවියන් ඩිජිටල් වේදිකාවක් ගොඩනගා දී තිබේ. තම නිසඟ, සාහිත්‍ය නිර්මාණ හැකියාව තුළින් එයට පිවිසි පුංචි ගත්කතුවර ඔබගේ ලේඛන දිවියට මාගේ සුභාෂිංසන.

ව්‍යාපෘති නිර්මාතෘ සම්බන්ධීකාරක,
සෙනෙවිරත්න මහලේකම්

ISBN 978-624-208-272-1